

Jaume Subirà Cambray, davant del local de l'orquestra que lidera sota la tutela i direcció del seu pare
Precisament a la imatge petita apareix ell en plena acció a la vora del seu pare, Joan Subirà, que ha estat un impulsor de la música a Solsona i un autèntic mestre de músics solsonins

L'orquestra Solsona 70

De petit feia cercaviles amb els clics de Famóbil i, és clar, va arribar la data de reis i li van demanar què volia, i ell va contestar que volia el gegant vell. Els reis, magnífics i complaents, li van passar una deliciosa rèplica del gegant vell feta pel mestre Manel Casserras. «Sempre he portat a la sang el folklore i la música dels gegants», diu assegut a la taula del bar Castell.

Té 19 anys, i ha estudiat electrònica «per si fallés la música», però ell és músic i de músic vol seguir. Per alguna cosa estudia a Manresa i per alguna cosa toca a l'Orquestra Solsona 70, amb quinze companys més.

El culpable de tot plegat és el seu pare, Joan Subirà, conegut com el 'Joan de la Rossa', un músic vocacional que ha estat en totes les ba-

talles sonores dels darrers anys. Quan el Jaume tenia 8 anys, el seu pare li va comprar una trompeta, i ja va estar.

El pare va fer classes al fill, però a part d'això va fer molt més: va treballar al banc, i encara li va quedar temps per fundar la Patinjanjàs, una banda per al Carnaval, amb majoria de músics sense solfeig, que es van passar un any assajant el Bufi. El Joan Subirà és i ha estat un mestre, un director i un organitzador de músics. Fundador del conjunt 'Got', i de la cobla 'Ciutat de Solsona', Subirà encara ha tingut temps per entrar de regidor a l'Ajuntament, de la mà del Partit Socialista de Catalunya (PSC).

A part del seu pare, el Jaume ha tingut d'altres professors per seguir la carrera de trompetista. Ara estudia al conservatori de Manresa, i cada cap de setmana assaja amb el grup.

Components de la jove orquestra Solsona 70

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Ramon Baiget, Jordi Pisa, Jaume Subirà, Jordi Caball, Santi Sabata, Joan Subirà, Joan Miquel Villaró, Josep Nosàs, Silvia Sunyer, Josep Maria Vilà, Ramon Cases, Fermí Garriga, Jaume Codina, David Font, Pere Jordi Segués, Albert Pisa

L'orquestra Solsona 70 ha causat un cert rebombori en el panorama dels envelats. La cosa va començar l'estiu del 89, gràcies –una altra vegada– a l'empenta de Joan Subirà. Va anar a trobar amics de classe del seu fill, i entre tots van fundar una orquestra de joves molt joves. Molts no havien agafat mai un instrument. La història de la Patinfañàs es repetia. Van començar de zero i per a l'estiu del 94 tenien ja uns cinquanta bolos lligats.

L'orquestra va començar amb tretze músics, però ara s'ha arribat a la xifra de setze, perquè s'hi han incorporat tres nous cantants –tres– per reemplaçar el Joan i el Jaume Subirà davant del micro. Els nous cantants –que tan aviat canten un bolero com un *rock and roll*– són Josep Maria Vilà, Xavier Nosàs i Sílvia Sunyer.

L'orquestra juvenil de Solsona ha viatjat per

tot Catalunya i ha fet alguna escapada a les Illes Balears i al sud de França.

Van començar que no treien el nas per damunt del faristol. Ara tenen unes edats compreses entre els 16 i els 23 anys, i per primera vegada, amb l'entrada del guitarrista sallentí Cecili, a l'orquestra s'hi ha apuntat un forani de la ciutat.

De fet, la cosa és molt seriosa, perquè els bolos demanen paciència, una certa fortalesa i una considerable disciplina. A més, demanen hores i hores d'assaig.

O sigui que cada dissabte i cada diumenge el grup es troba en un local de prop de l'escorxador, i allí els sons es repeteixen una i altra vegada fins que el 'Joan de la Rossa' diu que ja n'hi ha prou, que ja podem anar a casa o al cinema.